

РЕШЕНИЕ

№ 865

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

**ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Слава Гьошева**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7353** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "Титан пропъртис" ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], ет.3, ап.24, представлявано от управителя Н. П. Д., срещу решение № 2192 от 09.05.2024 г., постановено по НАХД № 1689/2024г., по описа на СРС, НО, 94 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 38- 160/12.12.2023 г., издадено от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на основание чл.116 ал.1 т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на „Титан пропъртис“ ООД, ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл.54 ал.8 изр. първо (предишна ал.7 - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) вр. чл.53 ал.1 вр. чл.15 ал.1 ЗМИП.

Касаторът "Титан пропъртис" ООД счита, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Излага доводи, че наличието или липсата на копие на документ за самоличност не могат да обосноват извод за незаконосъобразност на действията на въззивника и за липса на идентификация. Счита, че при словесното описание на нарушението нито в АУАН, нито в НП е посочено коя/кои от мерките за комплексна проверка, визирани в

чл.10 от ЗМИП не е/не са приложени от задължения по закона субект. Посочва, че административнонаказателното обвинение е неясно и непълно и противно на възприетото от касационната инстанция при съставяне на акта и издаване на НП са нарушени разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4 ЗАНН. респ. чл.57, т.5. пред.1 ЗАНН. В акта и НП липсва описание какво следва да включва комплексната проверка по чл.10 от ЗМИП и какви действия не са извършени от наказаното дружество такова описание няма. Твърди, че идентификация е извършена по законоустановения ред и в законоустановения срок. Счита, че случаят е маловажен, доколкото не са налице каквито и да било вредни последици, настъпили в резултат на нарушението. По никакъв начин не са били застрашени и засегнати обществени отношения, предмет на закрила от разпоредбите на ЗМИП. Твърди, че наказващият орган е следвало да отчете липсата на отрицателно засягане на защитените от разпоредбите на ЗМИП обществени отношения, да приложи чл.28 ЗАНН, да освободи въззивника от административнонаказателна отговорност и да го предупреди, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение, ще му бъде наложено административно наказание. Сочи, че липсва анализ от страна на първоинстанционния съд на целта на законодателя, доколкото в разглеждания казус дружеството е положило достатъчно усилия и е идентифицирало своя клиент. Излага доводи, че целта на законодателя е да предотврати изпирането на парични средства, придобити чрез незаконна дейност. Обстоятелството, че в случая идентификацията на клиента е постигната чрез снемане на данните от личната му карата и снемане на копие от нея кореспондира с тази цел, като по недвусмислен начин доказва самоличността на законния представител на клиента-юридическо лице. Сочи, че това, че копие от документа за самоличност не е представено към момента на провеждане на проверка от наказващия орган на място, по никакъв начин не е попречило да бъде идентифициран клиентът, още повече че същото е предадено на проверяващите преди издаването на наказателно постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Държавна агенция „Национална сигурност“ оспорва жалбата като неоснователна. В писмените си бележки твърди, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Касационните основания счита, че не са налице. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС и наказателното постановление за правилни и законосъобразни.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че "Титан Пропъртис" ООД, ЕИК[ЕИК] е задължено лице по чл.4, т.18 от ЗМИП. С процесното НП № 38-160/12.12.2023 г., издадено от председателя на ДАНС, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., на основание чл.116, ал.1, т.2 ЗМИП, затова, че на 04.04.2023г. в [населено място] между "Титан Пропъртис" ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Н. Г., като посредник, и „Джи Ел Ви Архитекчър“ ЕООД, представлявано от управителя си Г. Л. В., като възложител, бил сключен договор за посредничество, по силата на който възложителят възлагал, а посредникът приемал да осъществява посредничество при продажба на описан в договора недвижим имот. С това дружествата са установили делови взаимоотношения по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗМИП и за "Титан Пропъртис" ООД възникнало задължение да идентифицира законния представител на клиента си „Джи Ел Ви Архитекчър“ ЕООД - Г. Л. В. чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, съгласно чл.15, ал.1 от ЗМИП. Тази разпоредба задължава лицата по чл.4 от ЗМИП да идентифицират клиентите си и да проверят тяхната идентификация преди установяването на делови взаимоотношения. Със заповед № ФР - 9 - 189/08.09.2023 г. на директора на Специализирана административна дирекция „Финансово разузнаване“ - ДАНС било разпоредено извършване на проверка на "Титан Пропъртис" ООД за установяване изпълнението на задълженията на дружеството съгласно изискванията на ЗМИП, Правилника за приложението на закона за мерките срещу изпирането на пари /ППЗМИП/ и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма /ЗМФТ/ през периода от 01.01.2023 г. до 31.08.2023 г. В процеса на проверката, обективирана в Констативен протокол, рег. № ФР - 10-8037/27.10.2023 г., "Титан Пропъртис" ООД не е представило копие от официален документ за самоличност за управителя на конкретния клиент и били дадени препоръки, сред които и при встъпване в делови взаимоотношения с клиенти - юридически лица да се извършват съответните действия, предвидени в чл.54 ал.1 и ал.2 ЗМИП, в това число да се изпълнява разпоредбата на чл.54 ал.8 ЗМИП (предишна ал. 7, изм. ДВ, брой 84 от 2023 г.), отнасяща се до идентифицирането на законните представители на клиентите - юридически лица.

За така установеното нарушение на дружеството бил съставен и предявен АУАН № ФР-10-8048/27.10.2023 г., с който е повдигнато против "Титан Пропъртис" ООД административно-наказателно обвинение за това, че не е идентифицирало законния представител на клиента си „Джи Ел Ви Архитекчър“ ЕООД - Г. Л. В., ЕГН [ЕГН], чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, преди сключването на договор за посредничество при продажба на недвижими имоти от 04.04.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадено и оспореното пред въззивната инстанция от НП № 38-160/12.12.2023 г. на председателя на ДАНС, в което е възприета идентична фактическа обстановка и нарушени разпоредби.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно установено от представените писмени доказателства по делото. Съдът е счел като неоснователни всички възражения на въззивника, че копие на документа за самоличност е било изготвено към 04.04.2023 г., но не е било представено при проверката на място поради неразбиране от страна на управителя на дружеството -

въззивник какви конкретно документи са изискали проверяващите. Изложил е още, че действително има представеното копие на личната карта на законния представител на "Джи Ел Ви Архитекчър" ЕООД, но то е представено с възражението срещу АУАН, едва след образуване на административнонаказателното производство. Съдът е чел, че се установява с положителност, че копие на документа му за самоличност е изготвено след установяване на деловото взаимоотношение с "Джи Ел Ви Архитекчър" ЕООД и след съставяне на АУАН № ФР - 10-8048/27.10.2023 г. с цел избягване на административнонаказателната отговорност на въззивника.

СРС е изложил, че намира за доказано по несъмнен и категоричен начин, че преди установяване на деловото взаимоотношение с "Джи Ел Ви Архитекчър" ЕООД със сключване на договора за посредничество от 04.04.2023 г., дружеството - жалбоподател не е изпълнило задължението си да идентифицира законния представител на клиента - юридическо лице чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него, с което е нарушило разпоредбите на чл.54 ал.8 (предишна ал.7 - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) ЗМИП вр. чл.53 ал.1 вр. чл.15 ал.1 ЗМИП.

Санкцията е определена в минималния законоустановен размер. При тези съображения, като е преценил формалния характер на нарушението, правилната индивидуализация на наказанието и липсата на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН, съдът е потвърдил оспореното пред него НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК. По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Решението на районния съд е и правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло изводите на районния съд от фактическа и правна страна. При постановяване на съдебния акт решаващият съд е извършил цялостна проверка на обжалваното НП, съгласно задължението си по чл. 312 и чл. 313 НПК, приложими по препращане от чл. 84 ЗАНН. СРС подробно и задълбочено е обсъдил в мотивите си всички събрани в хода на производството доказателства поотделно и в съвкупност, в тяхната хронология и логическа последователност. Районният съд е достигнал до извод относно законосъобразността на атакуваното пред него НП, изложил е мотиви, с които е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, като съставения акт и изготвеното постановление са съобразени с правилата на ЗАНН.

В мотивите на оспорения съдебен акт ясно, точно и конкретно е посочено спазване на процесуалния и материалния закон в административнонаказателното производство. Изложени са мотиви относно размера на наложената санкция, като е прието, че същата е съобразена със санкционната норма и е определена в границите на законовия минимум, съобразен с вида и тежестта на нарушението.

Направените изводи съответстват на приложимия процесуален и материален закон и се споделят от настоящия касационен състав, като на основание чл. 221, ал. 2 АПК настоящият състав препраща към мотивите на въззивния съд.

За пълнота следва да се отбележи, че не се спори, че касаторът е задължено лице по чл.4, т.18 ЗМИП, което следва да прилага мерките по чл.3 от същия закон, за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари.

Една от мерките е тази по чл.3, т.1 ЗМИП - за извършване на комплексна проверка на клиента и съгласно чл.10, т.1 ЗМИП същата включва и идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надеждни и независими източници. Лицата по чл.4 прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при установяване на "делови взаимоотношения" - понятие, дефинирано в § 1, т. 3 от ДР на ЗМИП, а извършват по занятие посредничество при сделки с недвижими имоти, включително по отношение на сделки за отдаване под наем на недвижими имоти, при които месечният наем възлиза на или надвишава 10 000 евро или тяхната равностойност в друга валута, представлява именно делово взаимоотношение. Съгласно чл.15, ал.1, пр.1 ЗМИП, мерките за комплексна проверка на клиентите по чл.10, т.1 и 2 се прилагат преди установяването на делови взаимоотношения.

Съгласно чл.52 ЗМИП, идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията се извършват чрез използване на документи, данни или информация от надежден и независим източник. Чл.53, ал.1 ЗМИП от своя страна регламентира, че идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Ал.2 на чл.53 от закона посочва данните, подлежащи на събиране при идентифициране на лицата. Според ал.5 от разпоредбата, когато в официалния документ за самоличност не се съдържат всички данни по ал.2, събирането на липсващите данни се извършва чрез представяне на други официални документи за самоличност или други официални лични документи, чийто срок на валидност не е изтекъл и на които има снимка на клиента, и снемане на копие от тях. При липсата на друга възможност, събирането на данните по ал.2, т.3 и 5 може да се извърши и чрез представянето на други официални документи или документи от надежден и независим източник - чл. 53, ал. 6 ЗМИП.

Понятието "официален документ" е дефинирано в § 1, т. 12 от ДР на ЗМИП и съгласно тази разпоредба, това е документ по смисъла на: а) чл.13 (лична карта, шофьорска книжка, паспорт и заместващите ги документи) и чл.14, ал.1 (документи за самоличност на бежанци) от Закона за българските лични документи; б) § 1, т.3 от ДР на Закона за чужденците в Република България - паспорт или замесващ го документ за пътуване; в) чл.21, ал.1 от Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз и членовете на техните семейства - лична карта или паспорт; г) документ за самоличност, издаден от чужд компетентен държавен орган, с уникален идентификационен номер на документа, дата на издаване и валидност, съдържащ снимка, имена, дата и място на раждане на лицето и гражданство.

От цитираното общо правило по чл.52, във вр. с чл.53 ЗМИП следва, че за целите на идентификация на лицата като част от мерките и контрола срещу изпирането на пари, законът дава приоритет на идентифициращите лицата данни съгласно официалните документи – тези, признати от закона за документи за удостоверяване на самоличност. При невъзможност обаче да се ползват официални данни или източници, законът допуска възможност за идентификация въз основа на документи от надежден и независим източник.

С оглед горесцитираните правила за идентификация на лицата, правилно административнонаказващият орган е приел, че след като "Титан пропъртис" ООД не е идентифицирал законният представител на клиента си "Джи Ел Ви Архитекчър" ЕООД чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие

от него, то не е отказало установяване на делови взаимоотношения, поради което дружеството е извършило нарушение на чл.54 ал.8 изр. първо (предишна ал.7 - ДВ, бр. 84 от 2023 г.) вр. чл.53 ал.1 вр. чл.15 ал.1 ЗМИП, за което подлежи на отговорност по реда на чл. 116 ЗМИП.

Искането за приложение на чл.28 ЗАНН също е неоснователно. СРС е изложил съответните мотиви за липсата на предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, които се споделят от настоящия състав. Тъй като нарушението е формално, преценката относно приложението на чл.28 ЗАНН се прави не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а според степента, с която нарушението е застрашило конкретните обществени отношения. В случая не са налице обстоятелства, разкриващи по-ниска степен на неизпълнението, съпоставено с останалите нарушения от този вид. Спецификите на конкретното нарушение, включително и обстоятелствата по извършването му, са преценени от председателя на ДАНС при определяне на наложената на търговеца имуществена санкция, индивидуализирана в минималния ѝ размер, регламентиран с чл.116, ал.1, т.2 ЗМИП.

Поради изложеното касационната жалба се явява неоснователна, а оспореното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

При този изход на спора и предвид наличието на своевременно обективизирана претенция за присъждане на разноски от страна на ответника се дължат разноски. За протеклото касационно производство в полза на Държавна агенция "Национална сигурност", [населено място] на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ следва да се определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева, съобразено с фактическата и правната сложност на делото и предвид факта, че страната е била представлявана държавен служител с юридическо образование и правоспособност, който е изготвил писмено становище в рамките на касационното производство.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2192 от 09.05.2024 по а.н.д № 1689/2024г., по описа на СРС, НО, 94 състав.

ОСЪЖДА "Титан пропъртис" ООД, ЕИК:[ЕИК], да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.